

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Relatio Synodi, qua respondetur sacrae supra praemissae, & quae a
Candidiano relata fuerant, falsa esse docentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ, ΔΙ' ΩΝ ΤΑ ΓΡΟΛΑΒΟΝΤΑ

τῶν ἁποστόλων διελέγονται τεχνάσματά.

EPISTOLÆ CATHOLICORVM, quibus schismaticorum præcedentes doli refelluntur.

* Relatio Synodi, qua respondetur sacra supra promissa, et que a Candidiano relata fuerant, falsa esse docentur.

Exemplum relationis sancti Concilii, missæ per Palladium magistrinum, Kalendis Iulii, mensis Epiphii septima, indictione xv.

* Ἴσον ἀναφορᾶς τῆς ἁγίας συνόδου, ἁποσταλείσης διὰ Γαλαθίου μαγιστριανοῦ, καλανδῶν Ἰουλίων, Ἐπιφῆ ζ'. ἰνδικιῶν Ϟ' ιε'.

Ea autem sacra posita est sup. pag. 68j.

Piissimis, Deoque deuotissimis Theodosio & Valentiano, victoribus, triumphatoribus, semper Augustis, sancta Synodus, quæ per Dei gratiam vestræque maiestatis nutum in Ephesiorum metropoli conuenit.

Τοῖς δὲ σεβαστάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις, Θεοδοσίῳ καὶ Οὐαλεντινῳ, νικηταῖς, Ἱσχυοῦργοις, ἀειαυγούτοις, ἡ ἁγία συνόδος, ἰ χεῖρὶ θεοῦ, καὶ νόμῳ τοῦ ὑμετέρου κράτους σωαχθεῖσα ἐν τῇ Ἐφεσίῳ μητροπόλει.

VESTRA quidem maiestas pietatem confirmare volens, exactiorem dogmatum examinationem sanctæ Synodo iniunxit: quam & fecimus, antiquam secuti traditionē sanctorum patrum, sanctorumque apostolorum & euangelistarum, & trecentorum decem & octo (patrum) apud Nicæam quondam congregatorum: quam etiam vna voce, vnoque consensu interpretati, perspicue testatam pietati vestræ exhibuimus in ipsis commentariis actorum, in quibus & Nestorium diuersa sentire manifesto deprehensum exauctorauimus. Neq; enim sententiam suam in Ephesiorum metropoli constitutus adeo dissimulabat, vt aliis indiciiis & argu-

ΤΟ μὲν ὑμέτερον κράτος ἡ δὲ βίβαν βεβαιώσαι βουλόμην, ἐπέταξε τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ζητῆσαι πρὸ τῶν δογματικῶν ποιήσασθαι ἀποδομοτέραν ἢ καὶ πεποιήμῃ, καὶ τῇ ἀρχαίᾳ ἀποδομοτῆ πατέρον, οὐ μὲν ὅλῃ καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ ἀποστόλων πᾶσάντων, καὶ τῶν πελαγοσίῳν δεκαοκτώ σωμαχθέντων ἐπὶ τῇ Νικαίας ἡ καὶ ἐρμηνεύσαντες συμφώνως καὶ γνώμη μᾶ, ἐμφανῆ τῇ ὑμετέρᾳ δὲ σεβείᾳ κατεστήσασθαι ἐν αὐτοῖς τοῖς ὑπομνήμασι τοῖς πεπραγμένοις ἐν οἷς καὶ Νεστόριον ἔπερα φρονουῦντα ἐναργῶς ἀρνηκότες, κατέλιπον. ἡ δὲ ἐν τῇ Ἐφεσίῳ μητροπόλει τὸ αὐτὸ ἐκρυψέ φρόνημα, ἵνα ἐλέγχων ἐπέρον δεηθῆ,

ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431.

ἀλλ' ἀνεβόα καθ' ἑκάστῃ ἡμέρῃ, τὰ
 ἀλλότρια τῆς πίστεως κηρύττων πρὸς
 πλείονας δόγματα. καὶ ἕκαστος ἡμέ-
 ρος ἐν τοῖς πεπραγμένοις ἱσομνη-
 μασι δῆλα κατεστήσαμεν τῇ ὑμῶν δι-
 σεβείᾳ. ἀλλ' ὅτι τῆς Φιλίδου Νεσορείας
 τῆς δισεβείας πρὸς ὑμῶν ὁ μέγιστος
 πέραςτος κόμης Κωνσταντίνος, ὁ Φαρ-
 πάσι καὶ ἀκολῶ τῆς ὑμετέρας δισεβείας
 ἐσπούδασε, πρὶν καταμαθεῖν ἀκρι-
 βῶς τὰ πεπραγμένα τῶν ὑμετέρων
 κράτος, πρὶν δεῖξασθαι ἱσομνημα-
 τὰ, πρὶν ἐπιστῆσαι τοῖς γεγραμμένοις,
 ἐσπούδασεν αὐτὸς τὰ αὐτῶν φίλα, καὶ
 κεχαρισμένα Νεσορείᾳ, ἀναδιδάξαι
 τῆς ὑμετέρας δισεβείας, πρὶν γινῶναι
 τὸ ὑμέτερον κράτος τὸ ἀληθὲς ἐν τῇ
 προαχθέντων ἱσομνημάτων ἀνα-
 γνώσει· ἐν οἷς δὲ κηρύτθεται οὐδεμίαν
 καὶ Νεσορείᾳ δυσμένειαν γυμνάζοντες,
 ἀλλὰ αὐτὰ τῆς δισεβείας ἐκδημοῦν τὰ
 δόγματα· οἷς ὑπεραλόγηται τὸ ὑπὸ
 Νεσορείου κηρυχθέντα, ἔχοντα ἡ
 ἐλεγχον ἐκ τῶν γραμμάτων Νεσο-
 ρείου, ἐπιστολῶν τε καὶ τῶν ἐν δημοσίᾳ
 γηρομνίων διαλέξεων, πλὴν Ἰησοῦ
 δὲ ἡμετέρας, τῆς ἀγίου διαγγελίου
 ἐν μέσῳ κειμένου, καὶ δὲ κηρύτθεται ἡμῶν
 παρόντα ἡ δὲ ἀποστόλων ὅλων Χρι-
 στῶν. δεόμεθα πότῃ τῆς ὑμετέρας κρᾶ-
 τος, μηδένα ὑπεραλόγηται ἀξιοδύναμι
 τῶν πρὸς ὑμῶν ἀντιθέτων φι-
 λίδου τῆς δισεβείας. καὶ γὰρ τῆς αὐτῆς ἀγ-
 γέλιου τῆς διαγγελίας τῆς θεοφιλεστάτης
 ἐπιστολῆς Ἰωάννου τῆς Ἀντιοχείας,
 ὡς βουλομένου Φιλίᾳ χαλεπῶς
 μάλλον, ἢ τὸ συμφέρον τῆς πίστεως σκο-
 πεῖν, ὅτι ἂν μήτε ἡ ὑμετέρας κρᾶτος ἀ-
 πείλῃ φοβηθεῖς, μήτε τῶν ἡμετέρων κει-
 νέμωνος τῆς θεοφιλεστάτης πίστεως τῆς αὐτῶν

mentis reuincendus esset : sed
 quotidie exclamabat, dogmata a
 fide aliena prædicans apud com-
 plures. Omnia vero in actorum
 commentariis dilucide singilla-
 timque vestræ pietati recensui-
 mus. Sed quoniam magnificen-
 tissimus comes Candidianus Nes-
 torii amicitiam pietati antepo-
 nens, aures pietatis vestræ præ-
 occupare festinavit, priusquam
 maiestas vestra exacte, quæ gesta
 sunt, intelligeret; priusquam com-
 mentarios acciperet, & quæ acta
 sunt, accurate consideraret, ea
 pietati vestræ suggerere studuit,
 quæ & sibi placita, & Nestorio
 grata erant, priusquam maiestas
 vestra ex commentariorum, quæ
 (Synodi) acta complectebantur,
 lectione veritatem hauriret : in
 quibus apparet, ne minimam qui-
 dem malevolentiam contra Nes-
 torium nos exercuisse, sed ipsa
 veritatis dogmata exposuisse: qui-
 bus comparantes quæ a Nestorio
 prædicabantur, clare deprehensa
 ex ipsius scriptis, epistolis, & pu-
 blicis sermonibus; sancto euange-
 lio, quod Christum vniuersorum
 Dominum præsentem nobis of-
 tendebat, in medium proposito,
 sententiam tulimus. Quamob-
 rem maiestatem vestram roga-
 mus, ne quem eorum dignetur
 admittere, qui hominis amicitiam
 pietate priorem ducunt. In
 horum enim numero cum Ioan-
 nem reuerendissimum episcopum
 Antiochenum existere, hoc est,
 ita animo comparatum esse odo-
 rati essemus, vt qui amicitiam mal-
 let gratificari, quam fidei utilita-
 tem spectare, ex eo coniecturam
 facientes, quod neque maiestatis
 vestræ minas veritus, neque pie-
 tatis fidei iam inde ab initio traditæ

* αὐτῶν,

* τῶν ἀν-
τιθέτων

zelo permotus, sanctam Synodum post terminum a vestra maiestate præstitutum, per dies viginti & vnum suspensam tenuisset; vniuersi, qui in sancta Synodo orthodoxi, soliusque fidei studiosi sumus, ad eorum inquisitionem nos conferre coacti sumus, quæ ad pietatem pertinent; illud reuerendissimo Ioanni episcopo accidisse rati, quod magnificentissimus comes Candidianus passus esse non obscure deprehenditur. non enim omnium est, pietati amicitias hominum postponere. Erat autem hæc nostra de Ioanne episcopo religiosissimo suspicio non inanis, nec vana. Nam cum primum appulisset, Nestorii sententiæ sese adhærere, aperte sanctæ Synodo declarauit: siue hoc inde euenerit, quod amicitia gratificaretur; siue inde, quod in dogmatis errore cum eo communicaret.

Sed quoniam, quæ acta sunt, vestræ maiestati aperte exponere, vt diximus, prohibemur, magnificentissimo comite Candidiano nos impediente, ne quæ pia ratione præstitimus, indicemus, omne vero studium & auxilium Nestorio impendente; maiestatem vestram rogamus, vt sanctæ Synodi studium erga Deum cognoscat, magnificentissimumque Candidianum accersat, & quinque e sancta Synodo, qui ea quæ gesta sunt, coram vestra pietate exponant ac defendant. Sunt enim illi qui diuersa a recta fide sentiunt, ad tegendam imposturam vsque adeo callidi, vt quidam quoque sanctissimi episcopi, occultato errore a Nestorio, decepti sint, eique sese adiunxerint, actisque illius subscriperint: qui

παραδεδωμένης, ἡ ἀγίαν ἀνεβάλετο
συνόδον ἐπὶ εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν,
καὶ πάλιν δεδωμένῳ παρορρησίῳ πα-
ρα τῆς ὑμετέρου κράτους, καὶ ἡρώδου
ἀθηναίου πάντες ὁ ἅγιος συνόδου
ὁρθόδοξοι, καὶ μόνος ἐχθρὸς τῆς πί-
στεως, ζήτησεν τὰ ὡς τῆς δισέβειας
ἦτο πεπονθέναι καὶ τὸ θεοφιλέστατον
ἐπίσκοπον Ἰωάννην ὑπολαβόντες,
ὅπως δείκνυται πεπονθῶς καὶ ὁ μεγαλο-
πρεπέστατος κόμης Κανδιδιανός. ἐγὼ
πάντων ὅτι τὸ πρὸς τὸν ἀνθρώπου
φιλίας περιεμῶν πάλιν δισέβειαν.
ὡς δ' ἄρα ἡ ὡς τῆς θεοφιλέστατου
ἐπίσκοπου Ἰωάννην ὑπόνοια ἡμῶν ἐκ
εἰκόμα, ἐδέματαιος ἐλθὼν γὰρ δῆλον
ἐαυτὸν ἐποίησεν τῆς ἀγίας συνόδου, ὡς
τὰ Νεσορίου* φρονεῖ, εἴτε φιλία χα-
ριζόμενος, εἴτε κοινωνός ὢν τῆς πλά-
νης τῆς δόγματος ἐκείνου.

Ἀλλ' ἐπειδὴ σαφῶς τὰ πεπρα-
γμένα γνωρίζει τῶν ὑμετέρων κράτῳ
κωλυόμεθα, ὡς ἐφημερῶν τῆς μεγαλο-
πρεπέστατου κόμητος Κανδιδιανοῦ ἡ-
μαῖς μὲν κωλύοντος γνωρίζειν τὰ καὶ
τὴν δισέβειαν λόγον πεπραγμένα, πᾶ-
σαν δ' ἀποδιδὼν νέμοντος Νεσορίου*
δέομθα τῆς ὑμετέρου κράτους, ὅπως τῆς
γνωστῶναι πάλιν καὶ θεὸν ἀποδιδὼν τῆς
ἀγίας συνόδου, καὶ μετὰ ταῦτα μὲν
τὸν μεγαλοπρεπέστατον Κανδιδιανόν,
καὶ πέντε τῆς ἀγίας συνόδου συνησο-
μένοις τοῖς πεπραγμένοις ἐπὶ τῆς ὑ-
μῶν δισέβειας. δένοι γὰρ εἰσιν ὅτι
εἴτε παρα τὴν ὁρθὴν πίστιν φρονέοντες συ-
σκιάζειν τὴν πλάνην ὡς καὶ ἵνας τῶν
ἀγνωστῶν ἐπίσκοπων, κρυπτομένης
μὲν τῆς πλάνης παρὰ Νεσορίου, δε-
λεαδιδῶναι, καὶ παρορρησίῳ αὐτῶν, τοῖς τε
ὑπ' αὐτῶν παραπομπῶν ὑπογράφαι.
ἐπὶ

ANNO CHRISTI 431.

Ἐπιτομή τῆς ἐπιτομῆς τῶν ἐπιτομῶν... ἡμετέρας κερὰς τὸ πλάττω ὧν Concil. Tom. 5.

tamen, posteaquam dilucide quid sentiret, essent percontati, illumque suas blasphemias reagentem comperissent, ab eo desciuerunt, ac sanctæ Synodo se adiunxerunt, patfactaq; eiusdem blasphemia, condemnationis sententiam aduersus prædictum Nestorium vna nobiscum tulerunt.

Aaaaa

nequiuimus, quæ etiam a magnificentissimo comite Irenæo percepti sumus. Hic enim vniuersam sanctam Synodum vehementer conturbauit, tantamque episcopis formidinem per quasdam tumultuationes & externam incursionem incussit; vt plures e nobis etiam de vita ipsa periclitarentur. Verum singillatim maiestatem vestram edocebimus, si a vestra pietate permissum nobis fuerit quod petiuimus: & quinque e sancta Synodo istuc venientes, de omnibus & singulis quæ statuta sunt, maiestatem vestram plenissime docebunt. Sane qui in confes-
su canonicam depositionis sententiam contra Nestorium hæreticum tulimus, ducenti & eo amplius numeramur, ex toto terrarum orbe collecti, totumque occidentem nobis consentientem habentes: subscripsimus autem pauci huic relationi, omnibus tamen presentibus, atque assentientibus, eo quod deuotus magistrianus Palladius maxime abire properaret, neque tardam omnium subscriptionem expectare posset. Deus, qui est super omnia, multis annorum curriculis imperium vestrum conferuet, piissimi, victores, semper Augusti.

Flauianus Philippen-
sium episcopus subscripsi.

Schismaticorum autem nomina hæc sunt. Ioannes episcopus Antiochiæ Syriæ, Macarius, Helladius, Iulianus, Tranquillinus, Alexander, Maximinus, Diogenes, Helladius, Apringius, Dexianus, Placon, Gerontius, Alexander, Asterius, Theodoretus, Antiochus, Dorotheus, Meletius,

ρόνιος, Αλέξανδρος, Ασέριος, Θεοδώρητος, Ανπόχος, Δωρόθεος, Μελέτιος,

πεπόνταμιν καὶ παρὰ τῆς μεγαλο-
πρεπεστάτου κομητοῦ Εἰρήνωμου, οὐ
δεδωκῆμεθα, τῆς πάσης διαταραχῆς, ἀν-
τος πλὴν ἁγίας συνόδου, καὶ φόβῳ
ἰπικρεμάσαντος τοῖς ἀγιωτάτοις
Ἱπποκόποις διὰ θυρῶν Ἰωνῶν, καὶ
τῆς ἕξω * Ἱπποδρομῆς, ὡς καὶ ἑδὼν * ἀσπί-
πλείονας ἡμῶν * ἀεὶ αὐτῶν κινδύ-
νῳ ἐν τῷ ζῴῳ. ἄλλὰ καὶ μέρος ἀναδι-
δάξομεν τὸ ὑμέτερον κράτος, εἴπερ ἡ-
μῶν, ὁ ἡγήσαμιν, παραχρησθῆναι τὰ
τῆς ὑμετέρας δόσεβείας· καὶ τὰ
θυρόμενοι πέντε τῆς ἁγίας συνόδου,
τὰ καθ' ἕκαστον τετυπωμένα τὸ ὑμέ-
τερον * ἀναδιδάξάτωσαν κατὰ * ἀσπί-
καὶ ἄλλοι συνειδρόσαντες, καὶ κα-
νονικῶν ἔξενέγκαντες καὶ τῆς ἀίρε-
κοῦ Νεστορίου ψήφον τῆς καταρρέ-
σεως, ἐσμὲν ὑπὲρ ἑδὼν διακοσίους, ἔξ
ἀπίσης τῆς οἰκουμένης σπουδαίμε-
νοι, συμψηφισομένης ἡμῶν καὶ πάσης
τῆς δύσεως· ὑπογράψαμεν ἡ ὀλίγοι
τῆς δὲ τῆς ἀναφορῆς, τῶν ὄντων πα-
των καὶ σωματιῶν, τῷ μάλιστα κα-
τεπίγεσθαι τῷ καταποσωμένῳ μαγ-
στρωτῶν Παλλάδιον, καὶ μὴ ἀεμί-
νειν τὸ βραδέος τῆς πάντων ὑπογρα-
φῆς. ὁ θεὸς ὁ Ἱππὶ πάντων πλὴν βα-
σιλείαν ἡμῶν πολλὰς ἐτῶν ἀεὶ ὀ-
διδις διαφυλάτῃσι, δόσεβείασι, νι-
κητῇ, ἀειάγρουσι.

Φλαυιδῶς Ἱπποκοπῆ Φιλίπ-
πων ὑπογράψα.

Καὶ ἐστὶ τῶν ἁγιομακῶν τὰ ὀνόματα
ἕτως· Ἰωάννης Ἱπποκοπος Ἀνποχίας
Συρίας, Μακάριος, Ἑλλάδιος, Ἰου-
λιανός, Τεακυλῖνος, Ἀλέξανδρος,
Μαξιμῖνος, Διογῆνης, Ἑλλάδιος,
Ἀπερίσιος, Δεξιδῶς, Γλάκων, Γε-
ρόνιος, Ἀλέξανδρος, Ἀσέριος, Θεοδώρητος, Ἀνπόχος, Δωρόθεος, Μελέτιος,

ANNO
CHRISTI
431.
* Φεβρουάριος

Ιωάννης, Ζεβίνος, Παῦλος, Πέτρος, Μουσαῖος, * Φερίππας, Ιακώβος, Ζεβινάς, Μαρκελλίνος, Ημέριος, Θεοσεβίος, Εὐθέλιος, Αναστάσιος, Βασίλειος, Ιλιάδης, καὶ Μάξιμος. Οὗτοι μόνον κοινῶν τῶν ἀσεβῶν δογμάτων Νεστορίου, ἀπειθῶντες καὶ τὴν πόλιν, διουρβίους καὶ στάσις κινῶσι, χροτονίας ἐπαφελλόμοι * πρὸς πάντας ἐστὶ ἐν τῇ πόλει ὄντας ὀρθοδόξους, καὶ τὴν πύλιν αὐτοῦ ἐπιβάλλοντες, κωλύειν αὐτοῦ τὸ ἀπόπου ἐπιχρήσεως.

Ioannes, Zebinus, Paulus, Petrus, Musæus, Fritilas, Iacobus, Zebinas, Marcellinus, Himerius, Theosebius, Eutherius, Anastasius, Basilius, Iliades, & Maximus. Hi soli impiorum dogmatum Nestorii participes, ciuitatem circumcursant, tumultus excitant, seditiones mouent, ordinationes pollicentes: quo fit, ut omnes quotquot in hac ciuitate degunt orthodoxi, id suspicantes & verentes, ipsos ab hoc illicito conatu prohibeant.

Ἀντίγραφον τῆς ἐπιπέμειναι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτοκίον πρὸς τὸ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ὑπομνηστικόν.

Rescriptum episcoporum Constantinopoli inuentorum ad commonitorium sanctæ Synodi.

ΣΥΝΑΧΘΕΙΣ ἡ ἁγία συνὸς ἐν Εφέσῳ καὶ τὸ δευτερον τῶν ἀσεβῶν καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν βασιλέων, καὶ ἀποδοῦσα τῷ ἐχθρῶν τῶν Χριστοῦ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιμείναντα, καὶ τὰ δυναστῆα κηρύσσοντα, κατέβη αὐτὸν, ἵνα λοιπὸν τῆς οἰκουμένης ὅλης ἐκκοπή τὰ σκάνδαλα. καὶ ὡς ἐβρυλλήθη τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει, πάντες τὰ ἐκείνου ἀποδοῦντες, πάντα τὰ ἐκκλησιαστικά λαβόντες παρ' αὐτῶν, συνεισβάλλοντο τὴν ἀλήθειαν λέγουσιν δὴ, φρουροῦντες τὰ πλοῖα, τὰς ὁδοὺς, καὶ μὴ συχωροῦντες μήτε ἐλθεῖν ἐν Κωνσταντινουπόλιν ἀπὸ τῆς ἁγίας συνόδου, μήτε ἀπελθεῖν ἐκεῖ. ἀλλὰ μόνον τὰ τῶν ἐχθρῶν τῶν Χριστοῦ καὶ ἀπήχοντο καὶ ἀπέφεροντο. καὶ ἐπεὶ οὐδεὶς δυνάστηα πρὸς θεόν. ἡ γὰρ ὄστιν ἀύθετος; ὅτι οἰκονομίας θεοῦ ἐρχεται ἐπιτοκίον ἀπὸ Εφέσου γραφεῖσα πρὸς τὸν Concil. Tom. 5.

SANCTA Synodus iuxta piissimorum Christianissimorumque imperatorum nostrorum editum apud Ephesum congregata, vbi comperit Christi inimicum in eadem animi sententia permanere, neque ab impia doctrina aliquando desistere; quo terrarum orbis offensio in posterum conuiesceret, ipsum gradu & ordine mouit. Posteaquam vero id in Constantinopolitana vrbe peruulgatum est, qui Nestorii studiofi erant, ecclesiasticaque omnia ab illo acceperant, veritatem circumueniebant; omnia scilicet tum nauigia, tum publicas quoque vias obsidentes, neminem profus a sancta Synodo Constantinopolim venire, neque inde rursus ad Synodum abire permittebant: ea interim, quæ inimici Christi erant, vltro citroque deferebantur. At quia nihil potest quicquam contra Deum, (quid enim est homo?) Dei dispensatione, epistola quæ ex Ephesina ciuitate

Habetur sup. act. 1.

A a a a ij